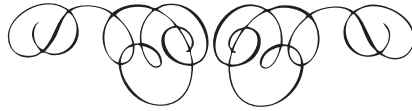

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА АВТОРА7

ВСТУП9

Кожен міф, незалежно від культури, застерігає від гордині.

I ПОТЬМАРЕННЯ РОЗУМУ..... 15

Здорова впевненість у собі легко переростає в хвору пихатість, яка часто передбачає вербальне насильство та цькування інших.

Цькування в школі і на роботі..... 24

Ненаситний дух конкуренції..... 34

II ЕГО..... 43

Переконані у власній величі особи рідко терплять критику або визнають свої помилки. Натомість вони легко применшують те, чого не знають.

Глухуватість..... 49

Безпомилковість..... 56

Применшення..... 67

Заперечення..... 70

III ПУП ЗЕМЛІ 77

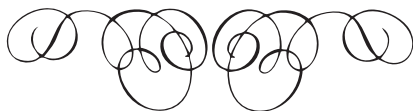
Коли світ крутиться довкола тебе, чужі звичаї та мови викликають роздратування.

Міфи про власну винайкованість..... 85

Політика чолобиття..... 89

Зневага до сусідів	93
Глузування над вимовою.....	101
IV КРАЩІ ЛЮДИ.....	107
<i>У суспільствах завжди існували «кращі люди», які, на їхню думку, мали право на владу. Вони зневажали бідних і представників меншин.</i>	
Право сильнішого.....	115
Еміграція талановитих меншин.....	129
V МОНОПОЛІЯ	135
<i>Монополія завжди сприяє корупції. Коли монополія триває надто довго, досягнення починають уважатися само собою зрозумілими.</i>	
Монополія моральності.....	136
Злет, зазнайство і занепад Піренейського півострова	139
Британська монополія на торгівлю	142
Компанія Enron	146
Володарі Всесвіту	150
Das Auto	158
VI МИСТЕЦТВО СМИРЕННЯ.....	163
<i>В останньому розділі ми наводимо історії успіху тих, у кого не потьмарився розум.</i>	
Успіх – це удача	166
Успіх – це гуманізм.....	168
Успіх – це толерантність	171
Успіх – це повага до знань.....	174
ЛІТЕРАТУРА	181
ПОКАЖЧИК ІМЕН	187

ПЕРЕДМОВА АВТОРА

Вітаю! Ви тримаєте в руках четверте, оновлене, видання моєї книжки. Вона не втрачає актуальності, і це лякає. Вона містить велику мудрість і водночас розважає. Успіх книжки вдома і за кордоном аж ніяк не став для мене несподіванкою. Це, очевидно, найкраща книжка, яку ви коли-небудь читали. Вона наповнить ваш буденний вечір натхненням і розворушить ваші закріплені уявлення про окремі культури і світ загалом.

Я, як і багато інших людей, занадто високої думки про себе.

Коли мені було 16 і я сказав своєму дідусеві, що вже багато чого знаю про життя, він ураз перемінився на лиці та почастував мене потиличником так рутинно, як тільки може це зробити колишній торговець, комуніст і почесний голова клубу анонімних алкоголіків міста Гельсінкі: «Синку, ти не знаєш про життя нічогісінько». Сибір учить — а чи дійсно це так? Чи змінився я з роками? Чи розважливо я спілкуюся з батьками? Чи слухаюся їх? Отож-бо й воно. Пихатість не знає віку.

Важко усвідомити власну обмеженість, утім ще важче — її прийняти. Поради інших людей дратують. Мало хто з нас не спростовуватиме результати різноманітних психотестів наших творчих і розумових здібностей. Прийняття зворотного зв'язку складно дається як старим, так і молодим.

Пихатість — це завжди хибна оцінка. Скільки з нас оцінює інших за зовнішнім виглядом або якоюсь визначальною

рисую? Скільки з нас робить висновки щодо інших на основі їхньої професії, освіти або соціального статусу? Скільки навіть не вітається?

Хоча людина висадилася на Місяць і розшифрувала свої генетичні карти, взаємодія між людьми не надто просунулася з тих часів, коли ми полювали на мамонтів. Пихатість – найдаремніше з усіх наших почуттів. Історія свідчить про те, що зарозумілість зазвичай не породжувала нічого іншого, крім воєн, катастроф, ненависті і болючих невдач, від яких потерпала й сама зарозуміла людина. Ця книжка намагається кинути світло на те, чому зарозуміла і зневажлива поведінка така звична для нас і чи можна чимось цьому зарадити.

Тренто, 17.11.2015

Арі Турунен